

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

เมตตาไม่ซ้ำกัน

ทองคำเราได้น้อยนะเข้าสู่คลังหลวงตั้ง ๑๑,๕๙๐ กิโล ก็มีคราวนี้ที่ทองคำได้ไหลเข้าคลังหลวงมากเป็นที่อบอุนใจ สำหรับดอลลาร์ไม่มากเท่าที่จำได้ก็เราเป็นคนนำเข้าเอง ๑๐,๒๐๐,๐๐๐ กว่าดอลลาร์ ที่ไม่ได้เข้ามากก็เพราะความจำเป็นทั่วประเทศไทยเกี่ยวกับเรื่องการเงิน ที่จะสร้างที่นั่นที่นี้ให้ทั่วประเทศไทย เฉพาะอย่างยิ่งโรงพยาบาลละมากที่สุด พิสตารชอกแซก เครื่องมือแพทย์ รถยนต์ ตึก อะไรหลายอย่าง เพราะฉะนั้นเงินจึงไม่ได้เข้าคลังหลวงมากนัก กระจายออกไปช่วยการก่อสร้างหรือซื้อเครื่องมือแพทย์ การก่อสร้างก็ก่อสร้างตึกให้โรงพยาบาล

เช่นไปส่งของภูเขื่อนี้ เราก็ไปดูตึกโรงพยาบาลเสร็จเรียบร้อยแล้ว มองไปใหญ่โตมาก เขาอยากให้เราไปดู เรว่าไม่ไปไม่มีเวลา เขาจะให้ไปฉลองตึกหลังนั้นมัน ๙ ล้านกว่าเสร็จเรียบร้อยแล้วตึกโรงพยาบาลภูเขื่อนี้ใหญ่โตมากอยู่นะ นี่ละที่ว่าเงินไทยเราไม่ได้เข้าคลังหลวงเพราะเหตุนี้เอง ออกเกี่ยวกับสิ่งก่อสร้างเฉพาะอย่างยิ่งโรงพยาบาล ออกทั่วไปหมด โรงพยาบาลทุกภาคนะในประเทศไทยเราออกๆ หมด ไม่มีเว้นภาคใดว่าไม่ได้รับการสงเคราะห์จากเงินจำนวนมากของแผ่นดินไทยเรา ที่รวมกันบริจาค ไปหมดทุกภาคเลย

ท่านทั้งหลายได้เห็นแล้ว ถ้าจะเขียนประวัติก็เขียนได้เลย ประวัติหลวงตาบัวนำพี่น้องทั้งหลาย นำด้วยความบริสุทธิ์ ด้วยความเมตตาครบหมดเลย ความเมตตาครบ เพราะฉะนั้นจึงไม่มีคำว่ารื้อไหลแตกซิมไปไหนเลย บริสุทธิ์ล้วนๆ นับแต่ทองคำลงไป ทองคำ เงินสตอโรบริสุทธิ์ทั้งนั้น เพราะเราช่วยด้วยความเมตตา ไม่มีคำว่าจะรื้อไหลแตกซิมไปไหน เพราะเราเป็นผู้ดำเนินงาน เป็นผู้คุมทุกอย่าง จึงเรียบร้อยหมดทองคำก็เคยได้เมื่อไร นี่ตั้ง ๑๑,๕๙๐ กิโลเข้าคลังหลวง เคยมีที่ไหนละฟังซิ

ก็เมืองไทยเราคราวนี้ที่ช่วยชาติตัวเอง ซึ่งจะล่มจมลงเมื่อปี ๒๕๕๐ เหมือนแผ่นดินเหลือไปหมดเลยเรา สะเทือนใจเรามากเชียว เพราะฉะนั้นถึงได้ออกปากพูดโก๊กๆ เลย เอา จะช่วย เพราะเราไม่เคยคิดเกี่ยวกับบ้านเมืองต่างๆ มีแต่เรื่องเกี่ยวกับศาสนาล้วนๆ ที่นี้มันกระเทือนเข้ามาๆ เขาประกาศออกมาเลย เมืองไทยเรากำลังจะล่มจม ดูตามถนนหนทางรถแทบจะไม่มีวิ่งตามถนน คือไม่มีสินค้า ไม่มีรายได้ที่จะเกิดผลประโยชน์แก่ชาติไทยของเรา มีแต่ความล่มจมๆ มองไปที่ไหนมีแต่หัวจ่อลงทะเลแห่งความล่มจมๆ อ้าว ยังไงกัน สะเทือน จึงได้บอกว่า เอา จะช่วย

คือเราถ้าพูดอะไรมันจริงจังนะไม่ได้ทะเลาะแหละ ว่าอะไรเป็นอย่างนั้นจริงๆ
จริงจังมากทีเดียวว่าจะช่วยชาติไทยเรา เอา จะช่วย ชาติไทยจะล่มจมไม่มีใครมาทำลาย
ชาติไทยของเรา ต่างประเทศเขตแดนที่ไหนใกล้ไกลไม่ปรากฏว่าประเทศใดที่เข้ามา
รังแกหรือบีบบังคับเมืองไทยของเราให้ล่มจม มีแต่คนไทยของเราทั้งนั้นเป็นผู้ทำเสีย
เอง เอา คนไทยเราพื้น เอาตรงนั้นละ จึงได้พากันฟื้นขึ้นมา ทองคำก็ได้ตั้งหมื่นกว่ากิโล
จะไม่เรียกว่าฟื้นได้ยังไง ๑๑,๕๙๐ กิโล แล้วยังจะมาอีกกะทองคำประเภทน้ำไหนซิม
ค้อยไหลซิมเข้าเรื่อย เราเปิดปากไว้เสมอเพราะคลังหลวงของเราทองคำมีน้อยมาก

เราเข้าไปถามผู้เป็นหัวหน้าคลังหลวงใหญ่ วันนั้นไปมอบทองคำ ดอลลาร์ พอ
เสร็จแล้วหัวหน้าเขามานิมนต์เราเลย ให้เข้าไปดูทองคำ เพราะท่านเหล่านี้มีความหวัง
อะไรกับเรา เพราะเห็นเอาทองเข้ามา เอาอะไรเข้ามาไม่ใช่น้อยๆ วันนั้น เลยเอาอันนี้
เป็นเลขหวังจะได้เพราะเหตุที่ได้มาแล้วนี่ แล้วยุมนิมนต์เราเข้าไปดู เขาก็บอกว่า ที่ได้มาดู
คลังหลวงทองคำของเราก็มี ๒ ท่าน คือ ๑.สมเด็จพระเทพ ๒.คือเรา นอกนั้นไม่มีใคร
มาเห็น เราก้เข้าไปดูละเอียดถี่ถ้วน วางเป็นตบๆ แต่ไม่มากนัก มันไม่คู่ควรกันกับ
เมืองไทยเราทั้งประเทศคนตั้ง ๖๒-๖๓ ล้านคนกับทองคำที่มีอยู่นี้ไม่สมดุลกันเลย

ก็ออกไปนั่งคุยกันสองต่อสองถึงเรื่องทองคำที่มีไปฝากไว้เมืองไหนบ้าง ว่ามี
อยู่สองเมืองสหรัฐตั้ง ๕๓ ตัน ฟิงซีที่ไปฝากไว้ ก็เพราะการซื้อขาย เวลาติดหนี้ติดสินก็
เอาทองคำนี้เป็นเครื่องประกันไว้ เพราะฉะนั้นสหรัฐจึงทองคำเราที่ไปฝากไว้ตั้ง ๕๓
ตันไม่ใช่น้อยๆ นะ นี่เราเปิดเสียบ้างวันนี้ กับอังกฤษ มีสองประเทศ อังกฤษไม่มาก
สำหรับสหรัฐ ๕ ตันนู่นนะ แล้วเมืองไทยเรามีเท่าไร มีเท่านี้ มันยังงั้น เพราะฉะนั้น
ถึงได้ติดกันขึ้น แล้วยังเพิ่มขึ้นอีก เพิ่มขึ้นคราวนี้ตั้ง ๑๑,๕๙๐ กิโล เข้าคลังหลวงเราใน
การช่วยชาติคราวนี้ แล้วก็มาเรื่อยๆ ทองคำค้อยไหลซิมเข้ามาๆ

พี่น้องทั้งหลายให้ตายใจ เราเป็นผู้นำเอง ไม่มีคำว่ารั้วไหลแตกซิมไปไหนเลย
ทุกอย่างเข้าหมด เพราะเราทำด้วยความเมตตา ความหวังใยในชาติไทยของเรา จะมีแก่
ใจอะไรไปหาหยาบฉวยเอาอันนี้มาเข้าพกเข้าห่อของตัวเอง มีไม่ได้เราคอยขาดเลย
เพราะฉะนั้นจึงไม่มีคำว่ารั้วไหลไปไหนเลย เข้าปั๊บเลย จะเขียนเป็นประวัติศาสตร์ก็ได้
เมืองไทยของเรา ว่าหลวงตาบัวเป็นผู้นำมีอะไรเสียหายบ้าง ให้เขียนได้เลย ไม่มีมีแต่
ชนเข้าๆ เรื่อย ชนออกไม่มี เพราะฉะนั้นใครจึงมาอยู่ในคลังหลวงของเรา จะรวมบัญชี
บัญชีอะไรๆ จึงถูกค่านจากเรา เพราะคนหนึ่งหาแทบล้มแทบตายชนเข้า คนหนึ่งจะมา
ดึงออกไปถูกลมเข้ากันได้หรือ ก็ใส่กันบ้างละ

ของง่ายหรือ หัวโล้นๆ มันชนใครมันถอยเมื่อไร เข้าใจไหม หัวโล้นนี้สำคัญ
หัวโล้นอื่นไม่ว่า แต่หัวโล้นนี้มันเอาจริงนะ ใส่ตุ้มเลยๆ ไม่มีถอย เข้าตรงไหนเข้าได้

หมดด้วยเหตุด้วยผล สู้เราไม่ได้ คือเรานำธรรมออกหน้าๆ คือนำความถูกต้องดีงาม ออกๆ ออกไปคำไหนไม่มีใครค้าน ต้องยอมรับๆ นี่ละที่ว่าได้รวมเข้าไปเพราะอำนาจ แห่งธรรมคือความถูกต้องดีงามมีอำนาจมากครอบไว้ๆ อันไหนชั่วไหลอะไรธรรมดีเข้าไปก็ไหลเข้ามาเลย สู้ธรรมไม่ได้ ธรรมความถูกต้อง นอกนั้นมีแต่ความฉิบหาย ใครจะไปฝืนฉิบหายอยู่ในท่ามกลางแห่งความถูกต้องของธรรม ซึ่งเป็นศาสนาพุทธในเมืองไทยของเราละ ก็ต้องยอมรับ ก็เรากลับมาพูดกระจายอยู่ตลอดด้วยความบริสุทธิ์ใจ

เราไม่มีอะไร มีแต่ความบริสุทธิ์ใจ เพื่อชาติบ้านเมืองของเรา ดอลลาร์ไม่ได้มาก ละได้เพียง ๑๐,๒๐๐,๐๐๐ กว่า ที่เข้าคลังหลวง จากนั้นก็ออกมาช่วยเงินไทย คือเมืองไทยทั่วประเทศก็ขาดแคลนทั้งนั้น ต้องดึงออกมา เข้าคลังหลวงทีเดียวไม่ได้ ทางนี้ ก็ดึงออกมา ทางโน้นๆ สร้างโน้นสร้างนี้ ช่วยนั้นช่วยนี้ ออกไปไปช่วยอย่างนั้นละ เฉพาะโรงพยาบาลมากที่สุด ที่เอาเงินไทยของเราออกไป ทุกภาคนะโรงพยาบาลนี้ทุกภาคออกหมดเลย ที่ไหนจำเป็นอะไรบอกเหตุผลกลไกมา ทางนี้จะฟังด้วยเหตุผลกลไกสมควรที่จะให้มากน้อยเท่าไร เอา ให้ๆ สมควรจะทุ่มทุ่มเลย ถ้าเหตุผลลงกันแล้วไม่ยาก ออกได้ง่าย ถ้าเหตุผลไม่ลงไม่ไห้เรา เราสงวนมาก

วันนี้ก็ไม่มีอะไร ๘ โมง ๑๕ นาทีแล้ว ส่วนมากเราไปธุระ ฉันทเสร็จแล้วก็ออกไปธุระทั้งนั้น เอาของไปส่งตามโรงพยาบาลต่างๆ บางทีก็รับเรื่องราวขึ้นมา รับเรื่องราวนี้มา พวกนั้นขอนั้น พวกนี้ขอนี้ ขอตึกขออะไรๆ ตามโรงพยาบาล พอพิจารณาแล้วก็ให้ๆ สร้างตึกเป็นแถวให้ เราไปอย่างนี้ละ ที่เราเอาของไปให้เขาไม่ดูนะ เขาดูของที่เราไม่ให้ มาขอนั้นขอนี้ ยังไม่ให้นำมาขอแล้ว ของเอาไปให้เขาไม่ดู จนได้ดูเอา ทำไมของเอามาให้ไม่ดู มาขออะไรของที่เราไม่ให้ โอ้ย อันนั้นมันขาดมาก เป็นตึกเป็นอะไรๆ

โรงพยาบาลไหนนาตั้ง ๓ ล้านกว่า เครื่องมือเสียหายหมดเลย เราให้หมดเลยเสียหายเครื่องมือ อาจจะเป็นบิงกาฟ มันเสียหายหมดเลยว่าง เราก็เลยลั่นคำเต็มเหนี่ยวเลย เอา ให้หมด เขาก็ชดเสียเต็มเหนี่ยว เราก็หมดพุงเลย เอากันขนาดนั้น เรียกว่าหมดพุงเลยเรา ไปที่ไหนช่วยตลอดเรา

ให้ได้ขนาดหลวงตาบัว ไม่ใช่คุณนะ ในเมืองไทยเรานี้ให้ได้สัก ๕ องค์ขนาดหลวงตาบัว เมืองไทยเราจะสูงเด่นด้วยความสมบูรณ์พูนผลพูนขึ้นๆ แต่ก็มีองค์เดียวไม่ใช่คุณ ก็มีองค์เดียวจริงๆ ดิ้นตายอยู่นี้ใช้ไหม องค์ไหนท่านดั้นไม่มี มีแต่หลวงตาบัว องค์เดียวดิ้นตาย เอาไปให้เขาแล้วเขาไม่ดู เขามาขอที่เราไม่ให้ชิมันโมโห ดูเอาๆ ไปที่ไหนช่วยตลอด เต็มเม็ดเต็มหน่วยแหละเรา เราช่วยชาติคราวนี้ในชีวิตของเราที่บวชเป็นพระมาได้ช่วยชาติบ้านเมืองเต็มกำลัง เราไม่เอาอะไรเลย ไม่มี ออกหมดเลย ในวัด

นี้ไม่ให้มี ให้ออกหมดเลย ไม่ว่าประเภทใดช่วยทั้งนั้น ๆ แหะ โรงพยาบาลเป็นอันดับหนึ่งที่อยู่เวลานี้ นอกนั้นก็ช่วยแต่ไม่ได้มากเท่าโรงพยาบาล

ผ้าป่าหน้าศาลาได้ ๑๒,๙๒๕ บาท ได้มานี้ออกทั้งนั้นนะ วัดนี้ไม่เอาบอกแล้วพูดหนึ่งไม่มีสอง เราถ้างเต็ดเต็ดขาดเลยไม่มีสอง ว่าอะไรเป็นอันนั้น ๆ เลย เวลาเต็ดเต็ดจริง ๆ คอขาดขาดไปด้วยกันเลย ที่จะเหาะเหาะ ๆ อย่างนี้ไม่มีเรา ลงด้วยเหตุผลแล้ว เอา คอขาดขาดเลย เป็นอย่างนั้นละ เต็ดมากอยู่ เรายอมรับว่าเต็ดมาก คิดดูซิหนึ่งตลอดรุ่ง ลูกไม่ได้นะ เช่นเอานะวันนี้ ตลอดรุ่งนะวันนี้ เว้นข้อเดียว เว้นแต่ครูบาอาจารย์ หรือพระในวัดเกิดอุบัติเหตุถูกเงินภายในวัด นั้นแหละเราจะลุกไปช่วยเหตุการณ์ นอกจากนั้นไม่ให้มี ปวดหนักออกเลย ปวดเบาออกเลย ไม่มีอะไรออก ให้เป็นอย่างนั้น คำสัตย์ขาดสะบั้นไปเลย เป็นอย่างนั้น

ถ้างได้ว่าละคำสัตย์คำจริงนี้ชีวิตหมอบราบเลย สู้คำสัตย์คำจริงไม่ได้ เราทำเราทำอย่างนั้น การประกอบความพากเพียรก็เหมือนกัน ถ้างได้ว่าอะไรว่างั้น แล้วก็ได้ผลเป็นที่พอใจเพราะความเต็ดเฉียบขาดกับกิเลส กิเลสตัวมันเก่ง ๆ มี ที่นี้ธรรมะที่เก่ง ๆ เฉียบขาดพาดกันกิเลสขาดสะบั้นไปเลย ต้องเต็ดต่อเต็ดใส่กัน กิเลสเต็ดเราอ่อนไม่ทันกัน ถึงเวลาที่ธรรมะเต็ดต้องเต็ด นั้นละฆ่ากิเลส ฆ่าเสียจนว่างเปล่าหมดโลกธาตุ พูดให้ชัดเจนให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ผลแห่งการปฏิบัติอย่างเอาจริงเอาจังเอาเป็นเอาตายเข้าว่านี่เป็นที่พอใจหมด

เราไม่หาธรรมที่ไหนละ ใครจะว่าเราคุยก็คุย เราไม่ได้หาธรรมที่ไหนทุกวันนี้ ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วไม่หา เต็มเปี่ยมอยู่นี้หมด จะเอาอะไรมายกยอสรรเสริญตกหมด ๆ ไม่มีอะไรเลิศเลอยิ่งกว่าธรรมชาติที่ครองอยู่ในหัวใจ คือธรรมกับใจเป็นอันเดียวกัน นั้น อันนี้เลิศเลอ ใครจะยกยอสรรเสริญก็ตกออก ๆ ๆ ไม่เหมือนธรรมชาตินี้ ธรรมชาตินี้พอตัวแล้วด้วยความเลิศเลอ เอาละที่นี้ให้พร

วันนี้จะกลับเธอ เอ้อ ๆ ไปสวัสดิ์ นิกพุทธโธให้ดินะ นิกพุทธโธไว้ในที่ตรงไหนที่ขัดข้องตีมากนะ เอาพุทธโธไปตั้งไว้ที่นั่น ว่าเบา ๆ นิกเบา ๆ กระแสจิตนี้แรงนะ กระแสจิตไม่ใช่เล่น ถ้าฟังแรงไปแรง ฟังเบาไปเบา ฟังชานนี้ชุ่มไปหมดเลย กระแสจิตสำคัญมาก พอพูดอย่างนี้ก็ โยมทองแดงที่อยู่จันทบุรี กระแสจิตแก็งมาก แก็งเคารพเราสุดหัวใจแก็ ที่นี้พระองค์หนึ่งชอบคุย เราไม่ระบุง้อละ เป็นคู่แข่งของเรา ไปแข่งอยู่ที่บ้านโยมทองแดงละซี โยมทองแดงเป็นลูกศิษย์เรา ไปคุยไม้ ๆ นะ ไปก็ขึ้นไปนั่ง เอา นั่งภาวนาโยม

ไปก็ไปขึ้นไป แก็ก็จับหมากจะเอามาถวายเราตอนเช้า เอา นั่งภาวนาโยมทองแดง ทางนั้นก็นั่งไปเลยนั่งภาวนา ทางนี้แก็ก็จับหมาก อาจารย์องค์นี้พูดมีตั้งแต่

ขวางอาจารย์ของเรา อวดเก่งกับอาจารย์ของเราตลอด เป็นยังไงเก่งจริง ๆ หรือ เรา จะตัดอาจารย์องค์นี้สักหน่อย ว่างั้นนะ กระแสจิตของแกเก่งนะ แกก็นั่งจับหมาก สัก เตี้ยวตีดึงขึ้นเลย นั่งภาวนานะตีดึงตกลมลงมานุ่นนะของง่ายหรือ โยมทองแดง ทำไมเป็นอย่างนี้ล่ะ เป็นอะไร ก็เพิ่งไฟเผาอาตมา ก้นอาตมานี้มาเผาเหล็กหมัด โดด ตกลงไปนะ เผาอะไรทางนี้ก็จับหมากอยู่ ไม่ใช่ แกว่า ก็โยมทองแดงนั้นจะกำหนดไฟ เผาอาตมา นั่งภาวนาตัวโดดดึงตกลมมา

แกเอาไฟเผาอย่างแรง แกกำหนดจิต กำหนดไฟ เอาธาตุไฟเผาพระองค์นั้น นั่ง ตีดึงตกลมมา ทำไมโยมทองแดงกำหนดไฟเผาอาตมา เผายังไงนี้ก็จับหมากอยู่ ไม่ใช่ นะ มันเก่งนักเอาสักหน่อย มันมาคุยเหยียบอาจารย์ของเรา คือนี่อาจารย์ของโยม ทองแดง ทางนั้นเป็นคู่แข่ง ลูกศิษย์เลยชดเสียก่อน ขบขันดีเหลือเกิน โดดดึงตกลมมา ชูโยมทองแดง แกก็บอกแกจับหมากอยู่เฉย ๆ ความจริงเพิ่งไฟเผา มันเก่งนัก มันมา อวดเก่งกว่าอาจารย์ของเรา คือแกถือเราเป็นอาจารย์ ถือมากเคารพมากที่สุด ที่นี้คน นั้นชอบคุยชอบไม้ เราไม่บอกชื่อละ บทเวลาแกกำหนดไฟเผาโดดดึงตกลมไปเลย โยม ทองแดงทำไมกำหนดไฟเผากันล่ะ เผาอะไรฉันก็จับหมากอยู่ ไม่ใช่ ตัดสักหน่อยพอดี มันเก่งนัก เอาละให้พร

เอ้อ บรรดาลูกศิษย์ของพ่อแม่ครูจารย์มัน ไม่มีใครจะมกน้อยยิ่งกว่าท่าน อาจารย์หลุยนะ ท่านอาจารย์หลุยเป็นที่หนึ่ง มกน้อยมาก ไม่เอาอะไรเลย ไม่เอาทั้งนั้น บรรดาลูกศิษย์หลวงปู่ฉันเรา ยกให้ท่านอาจารย์หลุยเป็นลูกศิษย์ที่มกน้อยมากที่สุดทีเดียว ไม่มีใครสู้ได้เลย ไม่เอาอะไรทั้งนั้น ขบขันเราเดินจงกรมอยู่ในป่า ไปหาเราที่กุฎิ เดินไป หาเรา ท่านมหาไปไหนว่างั้นนะ ท่านมหาไปไหน โอ้ย ท่านเดินจงกรมอยู่ในป่า ปู้บปู้บ เข้าไปเลย เข้าไป เราก็เดินจงกรมอยู่ในป่ากลางคืนมืด ๆ เราไม่จุดไฟ ฟังเสียงกุกกัก ๆ เสียงรอกเท้าท่าน ท่านก็มมมิดเข้าไป ไอ้เราก็เดินจงกรมอยู่ในป่ามืด ๆ ท่านก็มมมิดเข้า ไป

เสียงกุกกัก ๆ เอ๊ะ นี่เสียงใครนา ถ้าได้ยินเสียงเราก็จะต้องคิดถึงพ่อแม่ครูจารย์ มัน ว่าท่านอาจไม่สบายหรืออะไร เสียงปู้บปู้บ ๆ เข้ามา พอเข้ามาถึงได้พอสมควรเราก็ ถาม ใครมานี่ ผมเองท่านว่างั้น ปู้บปู้บ พอท่านจำเสียงได้ว่าอยู่ตรงนี้ มาคว่าแขนงเลย ที่นี้ เอ้า จะเอาไปไหน ไปหาพ่อแม่ครูจารย์มัน แล้วไปทำไม ก็ไปฟังเทศน์ละซิ ก็เมื่อ คืนนี้ผมไปทำไมท่านอาจารย์ไม่ไป ก็นั่นละซิผมถึงได้เอาไป แล้วไปแต่ท่านไม่ได้ โอ้ย ถูกเขก ถูกเขกไล่ลง จุงเลย จุงมาตั้งแต่ในป่าไปหาท่าน พอไปแล้วก็ วันนี้ท่านต้องการ ฟังเทศน์เราก็หาอุบายพูด พ่อแม่ครูจารย์ก็เทศน์เต็มเหนี่ยวเหมือนกัน

พอลงมา เห็นไหมล่ะ ถ้าไปแต่ผมไม่ได้ถูกเชกถูกล่าด้วย นี่ไปกับท่านมหาได้ฟังเทศน์เต็มเหนี่ยว เห็นไหมล่ะ ลงมานะ จับแขนเราจูงดึงออกมาจากในป่า ได้ยินเสียงร้องเท้าปုပ်ปုပ်ๆ กลางคืนนะ เราเดินจงกรมอยู่ในป่า เราวิตกถึงพ่อแม่ครูจารย์มั่น เอ๊ะ ท่านจะไม่สบายหรือไง ได้ยินเสียงปုပ်ปုပ်นี่กว่าพระจะมาตามเราไปหาพ่อแม่ครูจารย์มั่น พอปုပ်ปုပ်ๆ เข้าไปขนาดตันเสา ใครมานี่ ผมเองว้างั้น พอรู้ว่าเสียงอยู่ตรงนี้ มากี่คว่ำแขนจูงเลยไปฟังเทศน์

ครูจารย์หลุยท่านเมตตาแบบหนึ่ง เข้าใจไหม ท่านเมตตาคนละแบบๆ ไม่เหมือนกันนะ อย่างท่านอาจารย์หลุยเรานี้ไปถูกเชกเรื่อย นั่นเป็นเมตตาแบบหนึ่ง กับเราเป็นแบบหนึ่ง สำหรับกับเรานี้ธรรมดาเรียบไม่มีอะไร องค์นั้นเป็นอย่างนั้น องค์นี้เป็นอย่างนี้ ขึ้นไปหาท่านเราจะจับเอาหมดนั่นละ ครูบาอาจารย์ทั้งหลายขึ้นไปหาท่านบรรดาลูกศิษย์ของท่านลูกศิษย์ผู้ใหญ่ องค์ไหนมาหาท่านท่านใช้กิริยาอย่างไรปฏิบัติต้อนรับกัน ทั้งภายนอกภายใน องค์ไหนมาเราจะสังเกตทุกองค์ เรื่องเมตตาไม่ซ้ำกันนะ ไม่มีซ้ำ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ